

РЕШЕНИЕ

№ 8424

гр. София, 31.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 03.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12923** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.128, ал.1, т.6 / предишна т.5/ от АПК и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е искова молба от Я. И. Я. срещу Столична община за присъждане на обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, в размер на 350 / триста и петдесет / лева, представляващи адвокатски хонорар по н.а.х.д. № 16313 / 2017 г. на СРС, НО, 106 състав, ведно със законна лихва за забава, считано от 29.10.2018 г. до окончателното му плащане.

Вредите според ищеца произтичат от незаконосъобразно Наказателно постановление № СОА17-РД11-4637 / 11.08.2017 г. на заместник – кмет на Столична община, отменено с Решение по н.а.х.д. № 16313 / 2017 г. на СРС, НО, 106 състав, влязло в сила на 28.11.2018 г.

Ищецът, чрез адв. К., сочи, че направените от него разноски за адвокат са пряка и непосредствена последица от издаденото постановление във връзка с реализиране на адвокатска помощ по повод отмяната му. Моли съда да уважи иска, както и за присъждане на разноски.

Ответникът Столична община, редовно уведомен, не изпраща представител.

Участвалият в делото прокурор, в заключението си счита, че исковата претенция е

неснователна и доказана.

Искът е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ.

Разгледан по същество, той е и НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Административен Съд С. - град, II отделение, 35 състав, като взе предвид направените твърдения и възражения и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ, обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата / общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца / по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл. 144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищцата) включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт; 2. незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение; 3. наличие на причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат.

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление № 2 / 2014 г. от 19.05.2015 г. на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, делата по искове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноски в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища.

Издаването на наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения и упражнена административнонаказателна компетентност, законово, предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност.

В процесния случай се доказва издаването на Наказателно постановление № СОА17-РД11-4637 / 11.08.2017 г. на заместник – кмет на Столична община, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ищеца.

Установи се, че същото наказателно постановление е отменено с Решение по н.а.х.д. № 16313 / 2017 г. на СРС, НО, 106 състав, влязло в сила на 28.11.2018 г.

С горното са изпълнени първите две предпоставки от фактивеския състав.

Не е доказана обаче третата предпоставка за възникване на отговорността, а именно претърпени от ищеца имуществени вреди, които са твърдени от него, в размер на платен адвокатски хонорар във въззивното производство.

В кориците на н.а.х.д. № 16313 / 2017 г. на СРС, НО, 106 състав, което е прономеровано и прошнуровано, не е приложено пълномощно с договор за правна помощ и съдействие и няма доказателство за платено от страна на ищеца адвокатско възнаграждение.

Жалбата, макар да е била подписана от адвокат, към нея няма нито описано, нито приложено адвокатско пълномощно и такова не е изисквано и представяно на по-късен етап от производството.

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение.

По изложените съображения съдът следва да отхвърли иска.

Предвид отхвърляне на главния иск, то и акцесорния – за лихва, също е неоснователен.

Неоснователно е и искането за присъждане на разноски от страна на ищеца, а ответникът не е направил такова искане.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София - град, II отделение, 35 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Я. И. Я. срещу Столична община за присъждане на обезщетение за претърпени от него имуществени вреди от незаконосъобразно Наказателно постановление № СОА17-РД11-4637 / 11.08.2017 г. на заместник – кмет на Столична община, в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляващи адвокатски хонорар по н.а.х.д. № 16313 / 2017 г. на СРС, НО, 106 състав, ведно със законна лихва за забава, считано от 29.10.2018 г. до окончателното му плащане..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: